

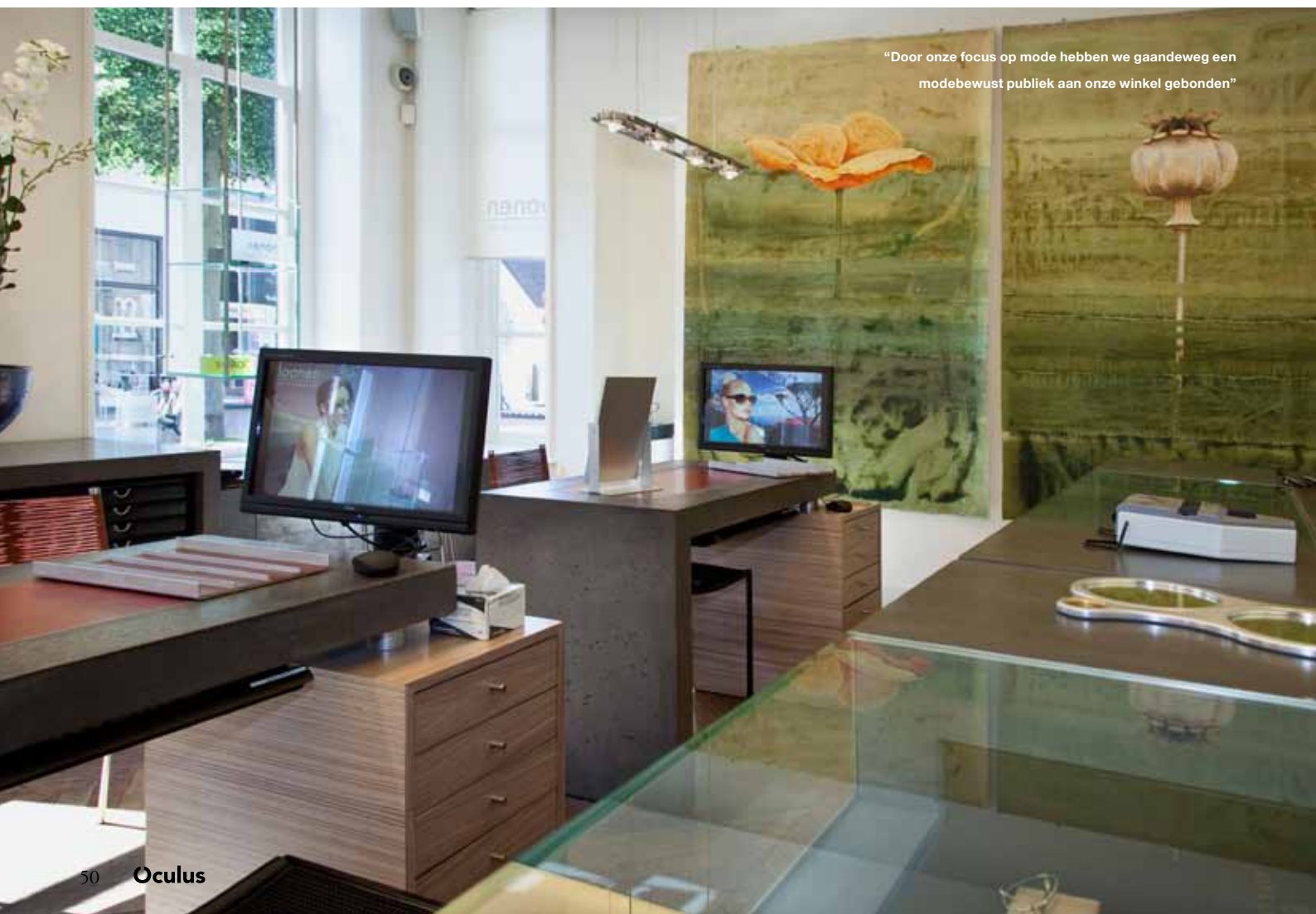
Loonen Brillenmakers: afscheid met pijn in het hart

“Personeel en zaak zijn in goede handen”

Op 1 april namen Wim van Wely, Diederik van der Heijden en Peter Nolf het Oosterhoutse Loonen Brillenmakers over. De hele overname was in nauwelijks vier maanden beklonken. Hoe kijken verkoper en kopers terug op het proces?

Tekst: Theo Peeters

Fotografie: Emile Waagenaar Fotografie

“Door onze focus op mode hebben we gaandeweg een modebewust publiek aan onze winkel gebonden”

“De uitstraling van de nieuwe locatie werkt misschien een beetje drempelverhogend”

“Als je bewust kiest voor één enkele zaak, dan kun je daar iets heel bijzonders van maken”

Wim van Wely (l.) en Diederik van der Heijden.

Jan Loonen (“ik ben net 58 geworden”) nam in 1991 de zaak over van zijn vader, die op zijn beurt de winkel in 1964 was begonnen. De optiekopleiding volgde Loonen eerst parttime in Dordrecht en later in Haarlem. Direct na school kwam hij bij zijn vader in de zaak. “Ik heb nooit de behoefte gehad om meer vestigingen te openen. Als je bewust kiest voor één enkele zaak, dan kun je daar iets heel bijzonders van maken. Volgens mij is dat wel gelukt.”

Toen Loonen de zaak overnam waren ze met z'n drieën: hijzelf, zijn echtgenote Guusje en een medewerker. Inmiddels staan er – exclusief de eigenaren – dertien mensen op de payroll, die na de overname allemaal zijn gebleven.

In 2001 verhuisde de zaak van de Bouwlingstraat naar een markant pand in Oosterhout: De Oude Pastorie, waar de winkel nog steeds gevestigd is. Dat ging niet zonder slag of stoot, herinnert Loonen zich:

“We wilden het pand echt heel graag hebben. De Oude Pastorie had alles om er een bijzondere optiekzaak van te maken. Maar we hebben er jarenlang voor moeten steggelen met de gemeente en een projectontwikkelaar.”

Modebewust

Bij Loonen Brillenmakers komen klanten uit alle lagen van de bevolking. Wel denkt Loonen dat hij door zijn focus op mode gaandeweg een modebewust publiek aan zijn winkel heeft gebonden. “Door de uitstraling van de nieuwe locatie is de drempel misschien wel iets hoger geworden. Alhoewel: een van mijn vrienden die een

reclamebureau heeft, zei mij onlangs nog, dat hij het zo ontzettend knap vindt dat we in Oosterhout toch een zo'n bijzondere positie hebben verworven, dat mensen persé een bril van Loonen Brillenmakers willen dragen en daar ook over praten!”

Operatie

De laatste jaren kreeg Loonen te kampen met gezondheidsproblemen. Daardoor was hij niet meer in staat om zelf in de zaak aanwezig te zijn en actief mee te werken. Na een operatie in het najaar van 2012 hakte hij de knoop door. Verkopen dus: “Ik heb geprobeerd om door te gaan. Maar om een

winkel als deze op dit niveau te houden moet je er bij wijze van spreken dag en nacht mee bezig zijn, mij is dat niet meer gegeven. Wim van Wely, die ik al veel langer ken, had ons al eens eerder gevraagd of hij niet kon helpen. Hij liet toen vallen dat Diederik van der Heijden en hij eventueel wel in zouden zijn voor overname. Ik was toen nog niet toe aan dat idee, dat kwam pas na mijn operatie. In die tijd sprak ik hierover veel met mijn vriend Ton Juffermans. Die trok me uiteindelijk over de streep. In nauwe samenwerking met onze accountant heeft hij toen een verkoopmemorandum gemaakt.”

Ondernemen

Van links naar rechts Peter Nolf, Diederik van der Heijden en Jan Loonen in de sfeervolle achtertuin van De Oude Pastorie. Ook een mooie Bourgondische sigaar steek je buiten op...

...om daarna te klinken op een succesvolle voortzetting van Loonen Brillenmakers.

De Oude Pastorie: Loonen wilde het pand echt heel graag hebben, maar vanzelf ging het niet.

Medewerkers in goede handen

Het overnametraject duurde in totaal vier maanden. In de week voor kerst 2012 voerden Loonen en Juffermans gesprekken met enkele geïnteresseerden. “We hadden al besloten dat we op 1 april wilden overdragen en gaven de geïnteresseerden vier weken bedenktijd. Wim en Diederik bleken in die weken de zaken al energiek te hebben opgepakt. Wat voor ons zwaar meewoog, was dat onze medewerkers in goede handen achter zouden blijven. Na een bezoek aan Oogzorgcentrum Van Wely in Roosendaal waren we daarvan overtuigd.”

Goodwill

Een voordeel was dat beide

partijen niet alleen elkaar, maar ook elkaars winkels goed kenden. Wim van Wely: “Het is zelfs zo dat we jaren geleden – om te benchmarken – al samen onze jaarcijfers vergeleken. Onze winkels zijn goed vergelijkbaar, qua filosofie, marktpositie en type klanten waar we ons op richten. We maken gebruik van dezelfde automatisering.” De dagelijkse leiding op de werkvloer ligt in handen van Diederik van der Heijden, Peter Nolf is verantwoordelijk voor de optometrie en Wim van Wely ‘doet’ het financieel-economische werk. Aan het assortiment veranderen de drie in principe niets. Ook de naam blijft gewoon Loonen Brillenmakers: “Die naam heeft zoveel goodwill

in Oosterhout, daar zijn we zuinig op.” Dat alle medewerkers zijn gebleven doet Van Wely deugd: “Aan hen hebben we te danken dat de zaak toen Jan er even uit was, zo goed is blijven doordraaien. In de periode kort na de overname zijn ze ook een grote steun voor ons.”

Emotioneel

Ton Juffermans begeleidde de zakelijke kant van het verhaal, in samenspraak met Guusje Loonen en de accountant. Jan Loonen kijkt met voldoening terug: “Ton heeft als ‘makelaar’ een cruciale rol gespeeld. Het hele proces is op een gemoeidelijke en gezellige manier verlopen zonder enige wanklank en met veel wederzijds respect. Zonder het zakelijke aspect uit het oog te verliezen.” Wel hakte het er emotioneel meer in dan hij vooraf had verwacht: “De zaak is toch min of meer

ons levenswerk. Je neemt afscheid van mensen die ons vooral in de periode rondom mijn operatie fantastisch hebben gesteund.”

Storp

Voorlopig blijft Guusje Loonen als functioneel optometrist betrokken bij de winkel. Jan Loonen gaat verder werken aan zijn gezondheid. Zou hij de overdracht met de wetenschap van nu anders aanpakken? “Ik denk van niet. Het is prima gegaan en ik denk dat bedrijf en medewerkers goed af zijn zo. Onze opvolgers hebben zich al ruimschoots bewezen in de optiek.” Heeft hij een tip voor ze? “Een kleintje dan. Oosterhout is een geen stad en geen dorp, een *storp* zeggen we wel gekscherend. Maatschappelijk ondernemen wordt in deze gemeenschap bijzonder gewaardeerd. Volgens mij is dat een deel van ons succesverhaal.”